

Kristelig Forening til Bistand
for Børn og Unge (KFBU)

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge (KFBU) driver på landsplan dag- og døgninstitutioner for børn og unge – hovedsageligt døgntilbud. Herudover er andre aktiviteter tilknyttet KFBU, bl.a. en familieplejeforening, to socialpædagogiske seminarier og i tilknytning til institutioner boliger til unge. Der kan indgås aftale med KFBU om forretningsførselskab.

KFBU's overordnede ledelse er en hovedbestyrelse. Foreningens højeste myndighed er et re-præsentskab, der består af:

- Medlemmer af foreningens hovedbestyrelse og dennes suppleanter.
 - Medlemmer af bestyrelser ved foreningens egne dag- og døgninstitutioner.
 - Medlemmer af de selvejende dag- og døgninstitutioners bestyrelser.
 - De af foreningen udpegede medlemmer i pædagogseminariernes bestyrelser.
 - Enkeltpersoner der er optaget som medlemmer af foreningen.
- Den daglige ledelse varetages af KFBU's administrationschef.

Beretningen er udgivet af Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge, Dronningensvej 4, 2000 Frederiksberg. Telefon 38 88 36 36. Telefax 38 88 03 13.

E-mail: KFBU@KFBU.dk. Hjemmeside: www.kfbu.dk

Tekst: Roland Durup, KFBU.

Indhold

4	Forord
6	Kvalitet og værdier er mere end blot enkle målinger
7	Bredde og åbenhed i KFBU's bestyrelser
8	Uforståelig praksis i forhold til lovgivning
10	Fra Skolehjemmet Unnerupgård til Den gamle Brugs i Sigerslevøster
16	Plejefamilier – tendenser og udvikling
19	De såkaldt uanbringelige
21	Hvad laver de egentlig i Tjek-Punkt?
28	Børnesagens Fællesråd – fortid, nutid og fremtid
30	2 års fokus på et godt børneliv og efterværn
31	Du Herlige Land
32	Ankerpersoner i KFBU
35	Nyttige adresser
42	KFBU's regnskab 2001 i nøgletal
44	KFBU's aktiviteter

Forord

Årsskriftet har blandt andet til formål at give et indblik i foreningens aktiviteter i det forløbne år både på den kvalitative og den kvantitative side. Derudover indeholder årsskriftet en oversigt over foreningens organisering samt nøgletal for regnskabsåret 2001.

Årsskriftet, som udsendes i ca. 1500 eksemplarer, er endvidere en af foreningens måder at fortælle omverdenen om foreningens brede vifte af aktiviteter.

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge (KFBU) har fortsat sin hovedaktivitet i at tilbyde børn, unge og familier, der en kortere eller længere tid har behov for at bo uden for deres eget hjem, gode rammer om deres liv, opvækst og udvikling.

Dette er en af baggrundene for, at foreningen har valgt at sætte fokus på "det gode børneliv" samt på mulighederne for at tilbyde de børn og unge, der flytter fra et tilbud, "efterværn" for herigennem at søge at bidrage til kontinuitet i deres liv.

Fokus områderne har været drøftet i institutionernes medarbejderkredse og i bestyrelserne, men det er også blevet klart, at netop disse to områder til stadighed er vigtige at have i erindring og hele tiden sikre deres aktualitet.

Foreningen ser det som en af sine væsentligste opgaver at støtte de enkelte institutioner og tilbud til en fortsat udvikling hvad angår indhold såvel som rammer.

Et andet vigtigt arbejdsområde i foreningen er familieplejearbejdet, hvor det udover familieplejetilbuddene i stigende grad er opgaver som aflastningstilbud og støttet- og overvåget sam-vær, der fylder.

Foreningen ser anbringelser i familiepleje, op-holdssteder og på institution som ligeværdige tilbud, der afhænger af det enkelte barn/unges specifikke behov. Det er betænkeligt at se disse anbringelsesformer som konkurrerende – ikke mindst, hvis konkurrencen skal gå på tilbuddets pris.

Det er vort ønske, at årsskriftet skal være med til at give et overblik over en levende forening med mange forskellige aktiviteter – spændende fra daginstitutioner til behandlingstilbud for misbrugere.

KFBU vil gerne rette en tak til samarbejdspartnere i amter, kommuner, foreninger og organisationer, samt til bestyrelsesmedlemmer og ansatte i institutionerne for et godt og frugtbart samarbejde.

John E. Hansen
Administrationschef

Kvalitet og værdier

er mere end blot enkle målinger

Foreningen har de seneste år arrangeret flere temadage, der omhandler kvalitet i vores sociale arbejde. Det er et emne, som vi jo aldrig bliver endegyldigt færdige med, og som er nødvendigt at diskutere, for at vi fortsat kan holde vores mål, baggrund og udvikling for øje.

Når vi snakker om kvalitet i vores sociale arbejde er det vigtigt, at vi anskuer det ud fra så mange forskellige synsvinkler som muligt. Der har været en stærk og måske forståelig tilbøjelighed til udelukkende at fokusere på kvalitet ud fra, hvad der kan måles og vejes. Det er en kvantitativ måling, der er relativt let at overskue både for dem, der skal foretage målingerne og for dem, der skal analysere dem. Det er enkelt at måle kvalitet i f.eks. forældrearbejde ved at måle, hvor mange forældre, der møder op til arrangementer m.v. Det er straks vanskeligere at måle, med hvilken tilfredshed, engagement og udbytte forældrene deltager. Tidligere medlem af hovedbestyrelsen gennem mange år Helge Lundblad har som så ofte før beriget foreningen med sine synspunkter, og i forbindelse med et indlæg på en af vore temadage for forstandere og hovedbestyrelse, redegjorde Helge Lundblad for, hvordan kvalitet gennem historien er blevet tolket. Fra at være et spørgsmål om at kvalitet er ensbetydende med magt og indflydelse, som i Mosebog antyder ved, at mennesket skal blive frugtbar og talrige, opfylde jorden og underlægge sig den til kvalitet i den nære relation, hvor Helge Lundblad fortæller om drengen, der pga. familiens fattige vilkår ikke har mulighed for at deltage i et arrangement, men som må passe sit job med at se efter fårene på engene. I modsætning til sædvane gik faderen med drengen ud for at passe fårene, ikke bare en time eller to, men hele dagen. Kvaliteten i samværet eller relationen bliver på denne måde ikke et spørgsmål om økonomi og materielle ressourcer, men et spørgsmål om engagement, empati, samvær og tid.

At vi skal kunne dokumentere kvalitet i vores arbejde, er der både fornuft og rimelighed i, spørgsmålet er blot, hvordan vi sikrer, at spørgsmålet om kvalitet ikke udelukkende bliver en kold måling af faktuelle og overfladiske forhold, men at der også gives plads til vurderinger af kvalitet, der omhandler de nære relationer.

Bredde og åbenhed i KFBU's bestyrelser

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge har altid ønsket og arbejdet på at fastholde, at der i foreningens virke er så stor bredde og åbenhed som muligt. Foreningen har derfor også, i forbindelse med Københavns Kommunes udmelding om at embedsmænd udtræder af de foreningsejede institutioners bestyrelse, påpeget vigtigheden af, at man fortsat har repræsentation fra kommunal og amtskommunal side i vore institutioners bestyrelser. Foreningen har forståelse for ønsket om, at embedsmænd udtræder af bestyrelsesarbejdet bl.a. begrundet i de vanskeligheder, der kan opstå med dobbeltroller.

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge ønsker, at der i deres bestyrelser er en bred sammensætning af borgere fra forskellige sider i vort samfund, socialt- og foreningsengagerede, politisk aktive og mennesker med socialfaglig indsigt. Det er med til at give bredde og åbenhed omkring det arbejde, vi udfører samtidig med, at det kan skabe dynamik og udvikling på de enkelte institutioner.

At være åben og synlig betyder blandt andet, at samspillet med det offentlige kan udvikle sig i overensstemmelse med de krav, behov og ønsker, som samfundet stiller. Fra foreningens side er det vigtigt, at bredden og åbenheden i bestyrelserne er medvirkende til, at så mange som muligt får indsigt i det arbejde, der generelt foregår på det sociale område og i særdeleshed, hvorledes de forskellige institutioner i foreningen løser de opgaver, der bliver stillet.

I tider, hvor der med nogen rette har været draget tvivl om hensigterne med og kvaliteten af nogle af de private initiativer på det sociale område, er det vigtigt, at de gamle værdibaserede foreninger markerer sig med åbenhed og bredde og sikrer, at der ikke kan drages tvivl om hensigter og kvalitet i det arbejde, som der ydes. For til stadighed at kunne udvikle et anderledes supplement til de kommunale og amtskommunale tilbud, er det af betydning for foreningen, at kendskabet til vores formål, værdier og historie bliver bredt ud til så mange som muligt. Københavns Kommune er enige i værdien af dette samspil, og man er derfor også villig til at indgå i et samarbejde for at finde tilfredsstillende løsninger på dette.

Uforståelig praksis i forhold til lovgivning

Vi skal være taknemmelige for, at vi lever i et land, hvor demokratiet og de demokratiske grundprincipper er en fast og urokkelig del af vores kultur og vores hverdag. At der i forbindelse med valg sker ændringer, og at forskellige holdninger får afsmittende virkning i lovgivning og administration er vigtigt og fundamentalt.

Når vi ser udsendelser i TV som "Javel Hr. minister", er det naturligvis en karikering af, hvorledes lovgivningen bliver administreret. Vi griner alle højt af TV-udsendelsen og nyder samtidig vores kaffe og bløde brød. Så længe vi ikke kobler disse forhold sammen med vores egen hverdag, er der ingen problemer, men hvis vi selv bliver berørt af den magt, der ligger i at administrere regeringens og Folketingets love og paragraffer, bliver forholdet pludseligt et helt andet.

Opholdsstedsloven, specielt for voksne, er blevet udformet på en både fornuftig og hensigtsmæssig måde, så de grundlæggende forhold er klare og entydige. Det har imidlertid vist sig, at amternes administration af lovgivningen i meget stort omfang har vanskeliggjort oprettelsen og godkendelsen af opholdssteder i det hele taget. Amterne ønsker, på trods af manglende begrundelse i lovgivningen, at detailstyre alt omkring opholdsstederne. Man påberåber sig kompetence til at gå ned i de mindste detaljer omkring styring af opholdsstederne. Det betyder blandt andet, at amterne forlanger, at opholdsstederne skal være selvejende og bestemt ikke foreningsejede, at de skal godkendes af enkelte medarbejdere og personalesammensætning, aflønning, husleje og driftsregnskab, og det betyder, at budgetterne skal godkendes i amterne, og at de fastholder deres ret til at korrigere i budgetterne efter forgodtbefindende.

Hele dette bureaukrati virker utroligt og unødigt meget styrende på en anbringelsesform, som er tilrettelagt ud fra ønsket om større udfoldelses- og udviklingsmuligheder. Det skal understreges, at amterne absolut ikke har noget som helst økonomisk ansvar i forhold til opholdsstederne. Kommuner og amter kan anvende opholdsstederne eller lade være, det har ingen økonomiske konsekvenser for dem.

Foreningen har, sammen med de øvrige frivillige sociale organisationer i Børnesagens Fællesråd og LOS, landsforeningen af opholdssteder, rettet henvendelse til Folketingets Socialudvalg og Socialministeren vedrørende hele denne bureaukratisering af opholdsstederne.

Senest har Socialministeriet nedsat en evaluate-ringsgruppe, der skal redegøre for den godkendelses- og tilsynspraksis, amterne har omkring opholdsstederne. Socialministeriet har bedt de frivillige sociale organisationer om udtalelser vedrørende den måde, de oplever amternes godkendelsesprocedurer og deres måde at udføre tilsyn på, og foreningen har derfor i samarbejde med de øvrige frivillige organisationer gennem Børnesagens Fællesråd sendt udførlige beskrivelser og eksempler på de urimelige forhold, man bliver udsat for. I de frivillige sociale foreninger og i Børnesagens Fællesråd har man undret sig over, at der ikke er repræsentation fra disse interessegrupper i Socialministeriets evalueringsgruppe, men at evalueringsgruppen alene består af repræsentanter fra Socialministeriet, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen.

Det bliver formentlig et langvarigt og sejt træk, der her skal tages, men det er vores overbevisning, at det er et meget vigtigt felt at tage fat i, ikke mindst fordi det netop berører fundamentale forhold omkring hele frivillighedsprincippet. Vi kan jo håbe på, at den positive side af privatiseringstanken her kan medvirke til, at man opnår større frihedsgrader i forhold til administrationen af opholdsstederne. Foreningen har været direkte berørt af disse vanskeligheder og har valgt at vente med nye initiativer, til der er sket en

afklaring af vilkårene for oprettelse og drift af opholdssteder.

Fra Skolehjemmet Unnerupgård
til Den gamle Brugs i Sigerslevøster

Opholdsstedet Unnerupgård er flyttet i selv-stændige bygninger i Sigerslevøster, og dermed er et årelangt samarbejde, ægteskab, eller hvad man vil kalde det, slut.

Unnerupgård har en lang historie bag sig og var indtil 1969 et pigehjem, som blev ledet af forstander Lorentzen.

Den 1. december 1969 begyndte en ny epoke, i det Kai Hyldal startede som forstander på Unnerupgård. På Kai Hyldals initiativ ændrede Unnerupgård pigehjem sig nu til en institution, hvor også drenge kunne optages. På skolehjemmet var der i alt plads til 21 unge. Indtil 1976 kom der unge fra hele landet, men med bistands-lovens indførelse 1976 blev Skolehjemmet Unnerupgård nu en institution med drifts-overenskomst med Københavns Kommune.

Samtidig med diskussionerne om effektmåling var den tids andet store debatteme integration. Der er formentlig flere grunde til, at debatten om integration blev så omfangsrig, som den reelt blev. Integrationsdebatten skal ses dels som en reaktion på den specialiseringsbølge, der var i slutningen af 50'erne og op gennem 60'erne dels ud fra politiske og økonomiske betragtninger.

Under alle omstændigheder påvirkede integrationsdebatten også skolehjemmet Unnerupgård. Kai Hyldals faglige indsigt og dynamiske tænkning var årsagen til, at tanker om oprettelse af en efterskole, der skulle fungere som normalise-ringsfaktor overfor skolehjemseleverne, blev en realitet. Skolehjem og efterskole skulle leve mere eller mindre under samme tag og forhåbentlig med det resultat, at skolehjemseleverne blev påvirket i positiv retning af efterskoleeleverne. Det teoretiske udgangspunkt var militær-psykologen Rienecks undersøgelser af unge med problemer på det sociale- og affektive funktions-område. Rienecks konklusion var, at de "sunde unge" smitter de mindre sunde unge, og at sandsynligheden for det modsatte er særdeles begrænset. På trods af meget begrænset forskning omkring disse forhold specielt med hensyn til skolehjemgruppen og efterskolegruppen, men i særdeleshed også hvad angår kønsfordeling, blev efterskolen startet i 1983. Ved at inddrage tje-nesteboliger og ændre på de eksisterende bygninger blev der plads til 28 efterskoleelever og 21 skolehjemselever.

I de efterfølgende år blev integrationen af efterskoleelever og skolehjemselever udviklet, og man tilpassede tilbudet i overensstemmelse med de erfaringer, man gjorde undervejs. Men det var ikke uden problemer de første år. At være to institutioner i samme bygninger og deltagende i samme aktiviteter forårsagede ofte konflikter af den ene eller anden art. Sammenholdet viste sig oftest i forbindelse med f.eks. fodboldkampe og lignende aktiviteter, hvor skolehjemmet og efterskolen dannede hold sammen mod andre institutioner, eller hvor man var sammen i blandede hold på f.eks. skiture o.l. Kærestier mellem efterskoleelever og skolehjemselever skabte også forhold, hvor specielt pigerne fra efterskolen ofte tog skolehjemsdrengene i forsvaret, og på den baggrund opstod der meningsforskelle, som var betydningsfulde for dialogen mellem de to grupper af unge.

I en senere undersøgelse støttet af socialforskningsinstituttet viste resultaterne, at klimaet mellem de to grupper var rimeligt godt, og at de to grupper gensidigt oplevede, at de inspirerede hinanden og sammen skabte et spændende og udfordrende miljø.

I sommeren 1990 opsagde Københavns Kommune imidlertid driftsoverenskomsten med Unnerupgård Skolehjem med virkning fra sommeren 1991. Lukningen af Unnerupgård var en del af en større indskrænkning, som Københavns kommune foretog i disse år. Således blev

også Dybbøl Gartnerhjem, Pallisbjerg og Vitskøl Kloster nedlagt i denne periode.

Et spændende, udviklende og meget anderledes projekt mellem en efterskole og et skolehjem blev nu brat afbrudt, og det, som var forudsætningen for efterskolen, blev nu med ét nedlagt. I bestyrelserne var man imidlertid enige om, at man måtte finde en udvej på problemet og med oprettelsen af opholdsstedet Unnerupgård den 1. november 1991 lykkedes det at forsætte samarbejdet mellem efterskolen og opholdsstedet. Opholdsstedet blev godkendt til 6 elever, og Kai Hyldals oprindelige idé med at begrænse skolehjemsplasserne blev nu tilgodeset om end i lovlig stor udstrækning.

Forstander Kai Hyldal stoppede på opholdsstedet i 1995 for at gå på pension og Palle Rose, der havde været med fra 1975, blev nu leder af opholdsstedet Unnerupgård.

De første par år blev opholdstedsseleverne undervist på opholdsstedet, men ved en større eller mindre tilfældighed begyndte først én elev siden flere elever med delvis undervisning i efterskolen. Efterhånden udvikledes den oprindelige tanke sig igen med at integrere opholdstedsseleverne i efterskolen, men i 1999 blev der vedtaget en lov, der forbyder efterskoler at have dagelever. Dette skyldes ikke mindst de mange sager, der kørte og stadig kører mod Tvind skolerne. På efterskolen og på opholdsstedet Unnerupgård formåede man at trække tiden, men til sidst fik man besked om, at man pr. 1/1 2001 definitivt skulle ophøre med undervisning af dagelever på efterskolen. Man fik imidlertid lov til at gøre skoleåret færdigt, og pr. 1/7 2001 forlod de sidste dagelever efterskolen.

Af flere grunde valgte opholdsstedet nu at se sig om efter nye lokaliteter. Efterskolen havde behov for en elevudvidelse for at sikre et tilstrækkeligt økonomisk grundlag, og den oprindelige idé med at integrere skolehjemselever/opholdsstedselever med efterskolelever var nu ikke længere en frem-kommelig mulighed. Lovgivning og økonomi sat-te en endelig stopper for det oprindelige projekt.

Palle Rose og den faste stab af medarbejdere på opholdsstedet søgte nu med lys og lygte for at finde egnede lokaliteter i omegnen. Det var ikke nogen let sag, men pludselig dukkede det helt rigtige sted op. Her var der både plads og muligheder og bygningernes indretning og vedligeholdelse var af en sådan kvalitet, at opgaven med ændringer og tilpasning var overskuelig. Den 1. juni 2001 overtog opholdsstedet Den gamle Brugs i Sigerslevøster med økonomisk støtte fra KFBU. En grund på ca. 5000 m² og et byg-ningsareal på 1000 m² skulle nu danne rammen om det nye opholdssted. Allerede i slutningen af juli 2001 flyttede de første elever ind samtidig med, at indretning og ombygning foregik.

En lærer, der havde været ansat på efterskolen, flyttede med i Den gamle Brugs og senere fulgte endnu en lærer med. De blev ansat til at varetage hovedopgaven at undervise opholdsstedets elever samtidig med, at de indgår i det daglige liv på opholdsstedet. I alt er der nu ansat 8 medarbejdere i Den gamle Brugs.

Den levegruppopedagogik, som Kai Hyldal be-skriver i hæftet ”Hvad gavner det”, er fortsat det bærende element i opholdsstedets måde at arbej-de på. Fællesskabet, det fælles ansvar og de fælles beslutninger, er medvirkende til, at de unge konfronteres med forskellige meninger, og individuelle behov bliver sat op imod gruppens behov. Det er således i dialogen, at de unge får skabt nye synsvinkler på hinanden og på de aktiviteter, der skal foregå. På fællesmøderne bliver der taget mange emner op, og det sker ofte, at det er emner, som den enkelte ikke ville være i stand til at tage op mand til mand. Det kan dreje sig om regler for besøg, beslutninger om rejsemål og meget andet. Den personlige involvering fra medarbejdernes side er af største betydning for, at den enkelte unge får muligheden for at sætte et helt personligt fingeraftryk på egen tilværelse. At den voksne er nærværende og vedholdende er væsentlige faktorer for, at den unge kan skabe tilknytning og udvise tillid.

De mange ture i ind- og udland bliver blandt andet forberedt i skolen, og de er afgjort medvirkende til skabelsen af en fælles identitet. Ved fødselsdage deltager alle, flaget hejses, der synges fødselsdagssang, og den fælles festmiddag er et højdepunkt for alle.

Ved årets afslutning, hvor alle forældre, unge og medarbejdere er i festtøj, uddeles der eksamensbeviser og de fleste af eleverne oplever måske for første gang i deres tilværelse, at et skoleår både har været spændende og udfordrende. Den gamle Brugs har dermed skabt forandring, og nye muligheder er blevet åbnet for de unge.

Den gamle Brugs har etableret efterværn for flere af de unge, og det er medvirkende til, at man kan støtte og vejlede de unge også i den vigtige og sårbare periode, når de skal etablere sig i egen bolig og skal begynde uddannelse. Forælderrollen slutter således ikke ved fraflytning fra Den gamle Brugs, men skal være en fortsat støtte for de unge så længe, de har behov for det og så længe, de selv ønsker, at kontakten skal eksistere.

Som sidste skud på stammen arbejder Den gamle Brugs med et skoledagtilbud til unge fra de omkringliggende kommuner.

Pladsen og ekspertisen har man, og tilbudet kan give andre unge, som ikke passer ind i de etablerede systemer, en mulighed for at gennemføre en afgangseksamen.

Vejen fra skolehjemmet Unnerupgård til op-holdsstedet Den gamle Brugs har været snoet og ikke uden huller i vejen, men den gensidige inspiration, der gennem mange år har været mellem efterskolen og opholdsstedet, har skabt gode og positive forudsætninger for, at adskillelsen har kunnet lade sig gøre, og at man hver især har taget denne vanskelige udfordring op og løst den i gensidig forståelse og med ud-gangspunkt i nytænkning og nyudvikling.

Plejefamilier – tendenser og udvikling

Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge blev grundlagt i 1898, og sigtet var at finde gode og omsorgsfulde familier, der ville påtage sig opgaven at være en erstatning for de børn og unge, der ikke havde nogen familie, der kunne drage omsorg for deres liv og opvækst. Opgaven er stadig den samme, selvom måden opgaven udføres på har ændret sig over tid. Oprettelsen af familieplejeforeninger tog udgangspunkt i ansvarlige menneskers indsats overfor børn og unge, der levede under usle vilkår, og hvor overlevel-sesvilkårene for disse børn og unge var tyveri og overfald. Grundlæggende er børnene i dag udsat for samme omfattende omsorgssvigt som tidligere i historien, og børnenes adfærd adskiller sig i det væsentligste ikke fra dem, selvom de samfunds-mæssige forhold generelt er bedret betydeligt.

I dag er der på landsplan 15 familieplejefor-eninger, der har omkring 3600 børn og unge i formidlet familiepleje.

Familieplejeforeningerne yder et meget stort, grundigt og stabilt arbejde omkring anbringelsen af børn og unge i plejefamilier. Det er dog efterhånden også blevet mere og mere indlysende, at jobbet som plejefamiliekonsulent stadig bliver mere krævende, både i forhold til de børn og unge der anbringes, men også i forhold til de forskelligartede og vanskelige interessefelter de skal jonglere rundt i. Hensynet til barnet, forældre, plejeforældre og sagsbehandler er blot nogle af de felter familieplejekonsulenterne skal agere i.

Udvælgelse af plejefamilier har altid været vanskeligt og forbundet med usikkerhed og tvivl, og grundlæggende har det ikke ændret sig, siden de første plejhjemsforeninger blev grundlagt. Tvivl og usikkerhed opstår netop på baggrund af manglende viden og kendskab til plejefamilien og til det barn, der skal bo i familiepleje. Det er et eksistentiale, der ikke umiddelbart kan ændres på, men hvor man fortsat bestræber sig på at minimere usikkerheden og tvivlen. Sammensæt-ningen af barn og familie vil altid være en unik situation, kemi og timing er afgørende for, om relationerne mellem familiemedlemmerne og barnet udvikler sig positivt. I tidens løb har man udviklet metoder og procedurer omkring plejefamilierne, der kunne sikre de mest optimale forhold for barnet i plejefamilien. Kurser for

plejefamilier har været en fast del af ansættelsesforholdet igennem mange år, og senest har man afprøvet forskellige plejefamilieuddannelser blandt andet inspireret fra USA. Alle disse tiltag har først og fremmest været begrundet i at sikre barnet de bedst mulige opvækstforhold.

En del af de børn og unge, der kommer til at bo i plejefamilier, har så massive og komplicerede problemer, at kravene, til hvad plejefamilierne skal kunne yde, er så store, at det ofte kræver en pædagogisk uddannelse og erfaring, for at opgaven kan magtes. At man tænker i uddannelse til plejefamilier er et udtryk for, at de, med de ressourcer de implicit har, ikke er tilstrækkeligt udrustede til at løse de opgaver, som plejeforeningerne ønsker, de skal løse. Man står her med et tvæægget svar, hvor man for at løse opgaven skal uddannes målrettet med fare for, at de kvaliteter, familien implicit har, bliver neddroset, og hvor man kan være bange for, at professionalismen skaber afstand til det barn, der skal bo i familien. Man indfører altså en del af institutionskulturen, som medvirker til en eller anden form for faglig ensretning i plejefamilierne ved at indføre uddannelse. Som sådan er der ikke noget i vejen med det, men plejefamilieforholdet bliver af en anden karakter i det øjeblik, man indfører en form for faglig professionalisme i arbejdet. Det umiddelbare almindelige i plejefamilien forsvinder, og dermed er der fare for, at den

kvalitet, der er forbundet hermed forsvinder. Ved meget målrettet at uddanne plejefamilier opnår man noget andet, som formentlig kan løse andre opgaver i forhold til børn og unge, men det er vigtigt at være bevidst om, hvad de to forhold vil være i stand til at løse.

Baggrunden, for at man blandt andet i KFBU oprettede de første optagelseshjem, var en erkendelse af, at flere af børnene og de unge havde så store og massive problemer, at det var ganske vanskeligt at finde egnede plejefamilier, som kunne rumme de problemer, børnene og de unge havde. Formålene med optagelseshjemmene var at skabe mulighed for at lære børnene og de unge bedre at kende, så man kunne vurdere, om anbringelse i plejefamilie ville være hensigtsmæssigt. Dette var i erkendelse af, at familierne ofte måtte opgive meget vanskelige børn og unge. Optagelseshjemmene og senere institutionerne havde forhold både fysisk og medarbejdermæssigt, der i større udstrækning kunne rumme disse børn og unge.

Man kunne, måske med rette, stille spørgsmålet, om udviklingen i anbringelsesmønstrene har forskubbet sig eller er på vej til at blive ændret så de krav, der stilles til opholdssteder, døgninstitutioner og plejefamilier, efterhånden er de samme, men at valget mellem de forskellige muligheder i mange tilfælde beror på den enkelte sagsbehandlers erfaringer, socialcentrets praksis og ikke at forglemme de til rådighed stående økonomiske muligheder.

På tilsvarende måde, som døgninstitutionerne bliver mere eller mindre tvunget til at tilbyde mange forskellige og individuelt tilpassede tilbud som dagskoletilbud, heldagstilbud og familiebehandling, kan man forudse, at plejefamilier også skal kunne tilbyde mere omfattende tilbud til barnet og hele familien.

Familieplejeforeningerne ligger inde med årelang erfaring og ekspertise som hjælper mange børn og unge til at få en værdig, positiv og indholdsrig tilværelse, men efterhånden har de økonomiske forhold i kommunerne været medvirkende til, at de i stadig stigende omfang selv rekrutterer plejefamilier og selv sørger for tilsyn, supervision m.v. Konkurrence kan være udmærket, specielt hvis konkurrenceforholdene er medvirkende til at de børn og unge, der skal i plejefamilier, i endnu større udstrækning kan få deres behov for anerkendelse, omsorg og kærlighed tilgodeset. Uanset om konkurrencen er medvirkende til dette, er det et faktum, at familieplejeforeningerne fortsat skal kunne tilbyde noget anderledes end det, de kommunale myndigheder kan tilbyde. Målet er at sikre børn og unge et godt børneliv i trygge og udviklende omgivelser.

De såkaldt uanbringelige

De sociale masker, der skal sørge for at opfange de mest udsatte og marginaliserede børn og unge, har man forsøgt at gøre finere og finere gennem årene. På trods af ihærdige anstrengelser må vi konstatere, at der alligevel er en gruppe af børn og unge, der falder gennem maskerne, og som er ganske vanskelige at skabe hensigtsmæssige tilbud til. At få betegnelsen ”uanbringelig” står i et stærkt modsætningsforhold til hele foreningens baggrund og værdigrundlag. At være uanbringelig betyder jo, at systemet i almindelig forstand har opgivet barnet. Hvad har bragt os i en situation, hvor det viser sig, at vi ikke er i stand til at varetage barnets eller den unges interesser på institutionerne, eller på stedet af opholdsstederne. Man kan sikkert finde mange grunde til, at forholdene er, som de udmønter sig, men konsekvensen er, at man i stor udstrækning overlader initiativet, hvad behandling og pædagogisk indsats angår, til mere eller mindre hensigtsmæssige foranstaltninger som i mange tilfælde ikke er godkendte.

Nedlæggelsen af en lang række institutioner for unge i slutningen af firserne og først i halvfemserne medførte, at tilbudene til unge blev voldsomt reduceret, og i mange tilfælde blev de unge overladt til sig selv. Den ekspertise, der på disse institutioner gennem mange år, var blevet oparbejdet forsvandt med et slag, og erfaringsmæssigt ved man, at det tager adskillige år at oparbejde en sådan erfaring og ekspertise igen. På den anden side må man erkende, at en del af de eksisterende ungdomsinstitutioner ikke i tilstrækkeligt omfang havde udviklet sig hverken organisatorisk eller pædagogisk i takt med de opgaver, der skulle løses. Tilbudene til de unge bar oftere præg af opbevaring end reel pædagogisk behandlingsmæssig indsats. Man kan stille spørgsmålet, om de traditionelle døgninstitutioner, i forhold til netop denne problematik, er blevet kørt ud på et sidespor. Forholdene har jo reelt været, at man fra kommuner og amter har visiteret disse unge til institutionerne tilsyneladende uden tanke for, at disse unge kræver betydelige menneskelige ressourcer, hvis man skal tilgodesede deres behov for pædagogisk og psykologisk behandling, og hvis man skal undgå ulovlige magtanvendelser. Der har således været et skisma mellem at løse opgaven og have de nødvendige ressourcer til rådighed.

Som forening vil vi være indstillet på at indgå i et samarbejde med andre for at løfte disse meget tunge opgaver. Det vil være ressourcekrævende, både på det menneskelige og det økonomiske plan, og det er derfor også vigtigt, at viden og erfaringer omkring disse problemer bliver samlet op og koordineret så den indsats, der skal iværksættes, bliver af en sådan karakter, at opgaven reelt kan løses, og at de unge ad den vej får mulighed for at skabe sig en anstændig og meningsfuld tilværelse.

”Hvad laver de egentligt i Tjek-Punkt?”

”Vi går ud og finder en masse arbejde og skynder os at komme af med det igen!”

Tjek-Punkts formål er at bygge bro mellem marginaliserede unge og det sociale- og sundheds-mæssige system. Altså at genetablere en brugbar kontakt mellem de socialt mest belastede unge op til 20 år og de relevante hjælpemuligheder med henblik på at yde hjælp til den enkelte unge.

Hovedsageligt består de pædagogiske opgaver af opsøgende arbejde i særligt afgrænsede miljøer i Vesterbros narko- og prostitutionsmiljø på Christiania.

Målgruppen er socialt truede unge, som har en eller flere af følgende problemstillinger:

- Store familiemæssige problemstillinger
- Uden positiv kontakt med forældre eller socialforvaltning
- Uden positivt socialt netværk
- En længere anbringelseskarriere bag sig
- Problemer med kriminalitet, misbrug og prostitution

Nøgleordene i Tjek-Punkts arbejdsprincipper er: anonymitet, frivillighed og medinddragelse.

Ovenstående er den beskrivelse af Tjek-Punkts arbejde, som vi dels præsenterer os med til samarbejdspartnere og andre og dels beskriver i vores opslag efter nye medarbejdere. Men dette er blot turistversionen. For hvad ligger der bag ved det, vi skriver? Hvilke holdninger har vi? Hvordan agerer vi i praksisfeltet? Og ikke mindst hvad mener de unge om os?

En helt almindelig dag og aften i Tjek-Punkt

Arbejdstiden i Tjek-Punkt ligger primært alle hverdage mellem 9.00 og 02.00. Afhængig af sluttidspunkt møder man kl. 9.00 eller kl. 15.00 eller kl. 18.00. Man møder ind i Tjek-Punkts lokaler, som er vores butik.

I Tjek-Punkts lokaler, og i det opsøgende sociale arbejde som vi udfører, mødes og kontaktes de unge af syv mennesker, som er meget forskellige. Vi er fire kvinder og tre mænd, tykke, tynde, høje, små og en aldersspredning fra 28 år til over 50 år, hvilket i det pædagogiske arbejde er en af vores styrker nemlig at kunne præsentere de unge for en mangfoldighed.

Når man som medarbejder møder på arbejdet i Tjek-Punkt, er det eneste forudsigelige, at Tjek-Punkts adresse og telefonnummer – forhåbentligt - er det samme som dagen før, man gik hjem fra arbejdet.

For at kunne agere i uforudsigelige og ekstremt kriminelle miljøer samt opsøge og arbejde med unge, som lever en kaotisk hverdag, kræves der en forankret moden indre styring hos medarbejderne. Til vores hjælp, og for at kunne operere i det daglige kaos, benytter vi os af forskellige styringsredskaber, som skal sikre kvaliteten i vores arbejde: dag- og aftenrapport, statistikskemaer, gaderapporter, ledelsen som sagsstyrer, personalemøder, personale arbejdsdage, klientgennemgang, supervision, skema, overlap, interne arbejdsplaner, som den unge skal læse, og som alle ansatte læser, undersøgelser af egen praksis og årsplaner.

Om morgenen samles vi omkring en kop kaffe, og her gennemgår vi og fordeler dagens opgaver mellem os. Jeannie sidder med de unges mapper og følger op på og fordeler aftaler med unge, samarbejdspartnere osv. blandt de fremmødte kolleger samt stiller nysgerrige og undrende spørgsmål. "Vi taler om og diskuterer alt fra små sjove historier til store pædagogiske overvejelser, meget ofte kommer vi vidt omkring." Stemning-en omkring morgenmødet er i reglen en dejlig blanding af seriøsitet og hyggeligt kollegialt samvær.

Herefter spredes vi til varierende opgaver, nogle går til møde med en ung og samarbejdspartnere, andre går på opsøgende arbejde eller har aftaler med en ung i Tjek-Punkt eller ude, hvor den unge opholder sig. Hertil holder planlægningen, men så sker det, at en ung dukker uanmeldt op ved vores dør, vi ringes op af en kontaktperson fra et af miljøerne, som har en ung, de gerne vil overlade til os, en brobygget* ung ringer og er fortvivlet og vred på anbringelsesstedet, en bekymret sagsbehandler fra Århus efterlyser en dreng på 15 år, som er bortgået fra hjemmet muligvis prostitueret og set i miljøet omkring hovedbanegården osv. Efter morgenmødet kommer og går vi fra Tjek-Punkt i løbet af dagen, og vi mødes kun i kort tid og når ofte kun en hurtigt snak. Om eftermiddagen har vi overlap, hvor vi igen mødes og samler op på dagen. Vi overlapper beskeder og andre gøremål, der kan være aftalt i løbet af dagen til de næste, som er mødt ind. Vi fordeler os i forhold til dels, hvem der går i hvilke miljøer og dels aftaler med unge ude i miljøerne.

Vi arbejder i Tjek-Punkt bevidst på at være et team med et fælles ansvar overfor de unge, hvorfor det er ok at give hinanden arbejdsopgaver. Dette formidles videre til kolleger i vores overlap.

Når vi bevæger os i miljøerne, går vi altid 2 sammen. Det gør vi for at kunne handle på en ordentlig og respektfuld måde overfor den enkelte unge. Dvs. at hvis en medarbejder har den direkte kontakt til en ung, så agerer kollegaen "praktiske gris", den der sørger for at ringe, hente kaffe, bestille mad, holde nysgerrige ældre aktører fra miljøerne hen med snak osv. Den ene rolle er ikke vigtigere end den anden, det vigtige er, at der er opmærksomhed og ro omkring kontakten til den unge.

Det er også rart at have en kollega at dele sine tanker og observationer med. At kunne diskutere efter en endt ungekontakt - var det ok? Kunne vi have gjort det anderledes? Hvad fornemmede du? Osv.

For at kunne arbejde i de forskellige miljøer er det en nødvendighed at kunne fornemme stemninger. Det er ofte stemningen, der er styrende for, hvad der kan lade sig gøre.

Nogle dage og aftener emmer luften af stress og aggressivitet, det er ofte dage, hvor der har været meget politi på gaden, eller der har været razzia. Andre dage er der en næsten sydlandsk ferie-stemning med varme og venlighed.

Da vi som professionelle socialarbejdere skiller os ud fra mængden, er det vigtigt at kunne bevæge os og færdes trygt i miljøerne. For at kunne det har vi kontakt til forskellige aktører, der opholder sig eller kender til miljøerne - kontaktpersoner. De er rigtig gode at tale med, de ved meget om miljøet har status og derved gode at blive set sammen med, hilse på og de bruges til at præsentere unge for os eller omvendt.

Vores oplevelser i miljøerne er mangeartede. Nogle dage er der absolut ingen unge at se nogen steder, og en aften kan føles som en evighed. Andre dage kan der pludselig stå en ung psykisk syg, der er gået fra behandling og så går alting pludselig enormt stærkt.

Kunsten er at holde hovedet koldt og bevare overblikket til trods for, at der foregår en krig inden i os selv med tanker om omsorg og bekymringer, hvor lang tid er der gået, siden den unge har fået mad, hvem kan vi kontakte her kl. 23.00, hvem gør hvad, og hvorfor er der ingen, som gør noget, hvad tænker den unge om sin

situation, hvordan er det nu med vores arbejds-principper? Osv.

Pulsen og et godt samarbejde med en kollega gør, at man kan blive helt høj og meget glad for sit arbejde til trods for de sørgelige historier og skæbner, vi møder.

Efter en endt aften tager vi tilbage til Tjek-Punkt og skriver gaderapport eller i de unges sager alt efter, hvad der er sket.

Det at arbejde i Tjek-Punkt handler også om:

- Tålmodighed - kunne holde ud at se og høre om de unges liv. At være dem, der ser de unge på godt og ondt i de unges virkelighed. At have ambitioner på de unges vegne samtidig med, at vi sidder på vores handlevillige hænder og diskuterer, hvad et godt liv egentlig er.

- Nærværelse - at være tilstede i kontakten med den unge, tør spørge om de prostituerer sig, om de begår kriminalitet for at skaffe penge, hvilke stoffer de tager og have mod til at fortælle den unge, hvad man ser, de gør, når de siger noget andet - spejle dem, interessere sig for dem, er nysgerrig på hvem de er. Man er fysisk tilstede, når de unge er hos os, ellers er det arbejdsværing.

- Forkælelse – lave- og servere mad, kaffe, saft, gå i biografen osv. De voksne sørger for, at lokalet ikke ligner en junkie bule, at det er et rart og trygt sted eksempelvis tømme askebægre, vaske og rydde op osv. Give en kærlig skideballe, gøre og sige det modsatte af hvad den unge forventer.

- Socialindignation - at undre sig højlydt over de unges livsomstændigheder og gøre opmærksom på dette til rette instans.

- Metodeovervejelser - kan jeg/vi gøre det bedre, holde os ajour dels via litteratur, studieture osv. og dels ved at tage kontakt til andre socialarbejdere for at høre om, hvordan de tænker og agerer i arbejdet med og om de unge.

- Kompetence - træffe en beslutning når man står med en ung i miljøet, uden den er diskuteret i resten af medarbejdergruppen og efterfølgende turde stå til ansvar for det, man har gjort – risikovillighed.

- Parathed - den nødvendige handling der udløses af den unge, som kræver, at vi stiller op, når behovet er der. Dvs. vi smider, hvad vi har i hænderne og tager afsted. Det kan eksempelvis handle om en henvendelse fra en samarbejdspartner, der står med en ung, som er bekymret for sin veninde, en ung der har forladt en foranstaltning. Vi forsøger, så vidt det er muligt, at stå til rådighed for de unge og deres hjælpebehov for at være troværdige voksne, de kan stole på.
- At kvalificere sig - at det er personalet, der skal kvalificere sig til at opnå kontakt til de unge og ikke omvendt. Det handler om at "gøre sig værd at være sammen med", hvilket stiller krav om at kunne spille på flere strenge og have noget at byde på som menneske.

Vi har forsøgt at formidle vores dagligdag, men den er meget mere aparte og nuanceret end det, vi har formået at beskrive. Hver eneste dag forholder vi os til og diskuterer vores pædagogiske praksis. Det kan lyde anstrengende, men det er faktisk med til at skabe et godt arbejdsfællesskab, som kommer den enkelte unge tilgode.

Vi vil afslutte med et lille indblik i, hvordan verden kan forandre sig på et splitsekund:

"Vi er ikke de unges venner, familie eller ligende, vi er professionelle socialarbejdere" sagt løbende af os alle i Tjek-Punkt.

"Tjek-Punkt er først nogle man bare snakker med, så bider de sig fast, og når de først har gjort det, så giver de ikke slip igen. De er ligesom en rigtig god ven, der altid lytter, sparker en bagi og holder ud, selv om man opfører sig tåbeligt!!" sagt af en ung, som er brobygget.

Ved henvendelse til Tjek-Punkt kan vores årsplan rekvireres, hvor vi tydeligt beskriver vores målgruppe - anonymiserede cases, kvalitetsmål og metoder, antal af unge - statistisk osv.

Hilsen Kjeld Hansen og Jeannie Hegstrup

Børnesagens Fællesråds – fortid, nutid og fremtid

Børnesagens Fællesråd har sine rødder tilbage i tiden omkring det 19. århundrede, hvor også de gamle frivillige sociale foreninger blev grundlagt.

Efter et indledende samarbejde i 1901 dannede de tre store børneorganisationer Kristelig Forening til Vildfarende børns Redning, De danske Plejehjemsforeninger og Dansk Børnehjemsforening den 7. januar 1903 Børnesagens Fælles-råd.

Den første store opgave i Børnesagens Fællesråd var at påvirke datidens lovgivere til at gennemføre en egentlig børnelov.

Ved stiftelsen af Børnesagens Fællesråd hvilede dansk børne- og ungdomsforsorg udelukkende på private initiativer taget af ansvarsbevidste og fremsynede mennesker. Indsatsen dengang har haft afgørende betydning for udviklingen af hele børne- og ungdomsforsorgen i Danmark.

Først i 1905 trådte det offentlige ind i dette arbejde ved gennemførelsen af en længe ventet børnelov. Ved denne lov blev værgerådsinstitutionen grundlagt, og de private institutioner skulle herefter have offentlig godkendelse og stå under statsligt tilsyn.

Siden da er børne- og ungdomsforsorgen gradvist blevet en integreret del af det sociale system, som en naturlig opgave for det offentlige.

I tiden efter gennemførelsen af socialreformen i 1933 og senere ved børne- og ungdomsforsorgslovene af henholdsvis 1961 og 1964 er der foregået en udvikling, hvor man ikke længere ser barnet som isoleret fra sin familie, men sammenhørende med og afhængig af en kontinuerlig kontakt med den biologiske familie. Medens man før i tiden mente at kunne afhjælpe barnets vanskeligheder ved at opdrage det på en institution isoleret fra familien, er det senere erkendt, at den bedste hjælp ydes i et snævert samarbejde med familien.

Intentionen blev videreudviklet i bistandsloven (1976) og i dag i serviceloven, hvor der lægges vægt på, at det sociale udvalg har mulighed for at sætte ind så tidligt, at en splittelse af familien kan undgås.

Den positive udvikling, der er foregået omkring hele børne- og ungdomsforsorgen i Danmark i mere end 100 år, har Børnesagens Fællesråd og de dertil knyttede foreninger bidraget væsentligt til. Børnesagens Fællesråd og de tilknyttede foreninger er parate til at tage fat på morgendagens sociale opgaver, de er ikke blevet færre og mindre omfangsrige, men karakteren af opgaver ændrer sig hele tiden i forhold til samfundsudviklingen og samfundssynet, og der er derfor også fortsat behov for en forening som Børnesagens Fælles-råd som talerør for de private foreninger og institutioner.

Børnesagens Fællesråds formål er fortsat at fremme og formidle samt varetage folkeligt, fri-villigt arbejde med socialt sigte således, som det udøves af organisationer og foreninger, der arbejder for at synliggøre truede og socialt dårligt stillede børn og unges vilkår, og for at forbedre hjælpe- og støttemuligheder for disse samt at formulere børnepolitiske synspunkter på nationalt og internationalt plan.

Børnesagens Fællesråd har virke over hele landet, og sammen med tidsskriftet Børn i Tiden vil foreningen også fremover kunne stå som inspirator og formidler af praktiske erfaringer, ideer og forslag til gavn for de myndigheder, der skal videreføre forsyngen for børn og unge i Danmark.

2 års fokus på et godt børneliv og efterværn

Emnerne "Børneliv på institution", og "Efter-værn – helhed og kontinuitet i børns og unges tilværelse" har været diskuteret i hovedbestyrelsen, og der blev sidste år sendt inspirationsmateriale ud til institutionerne, så de har mulighed for at arbejde videre med emnerne. Flere steder på institutionerne er emnerne blevet drøftet, og det er vores opfattelse, at emnerne er medvirkende til, at de enkelte institutioner, ledelse, medarbejdere og bestyrelsesmedlemmer får diskuteret, hvad et godt børneliv på institution indebærer. Tiderne skifter, og måden vi anskuer vores pædagogiske indsats på skifter med den udvikling, vi hele tiden er en del af. Vi skal og må tilpasse os de tendenser, der er i samfundet samtidig med, at vi hele tiden selv mærker efter, om disse forandringer nu også reelt gavner de børn og unge, vi skal tage os af. Det er emner, som aldrig bliver færdigdebatteret, og som bør være gennemgående evalueringsskridt på vore institutioner. På den måde kan vi bedst muligt sikre, at den institutionalisering, som vore institutioner i kraft af deres konstruktion er udsat for, bliver minimeret så meget som muligt. Ideen med at sætte fokus på netop disse to områder er først og fremmest at sætte spørgsmål ved vore vante dagligdags rutiner og dernæst skabe debat og diskussion om, hvad et godt børneliv på en institution bør indebære.

At skabe helhed og kontinuitet i børn- og unges tilværelse kan blandt andet ske ved, at man på institutionerne får etableret en form for efterværn. Lovgivningsmæssigt burde der ikke være de helt store hindringer for, at socialcentre betaler for denne ydelse, men det tager både tid og kræfter at udvikle et velfungerende efterværn, og det kræver ikke mindst ildsjæle for at bevare en holdbar kontakt med de unge, der forlader institutionerne. På den økonomiske side står det ofte noget anderledes til. Socialcentre ønsker ofte selv at udføre dette efterværn, men erfaringerne viser, at de ikke har de tilknytningsmæssige forudsætninger i forhold til de unge til at udføre dette arbejde. De unge melder ofte fra overfor de ukendte personer, de får tilbudt og de føler sig derfor hurtigt ladet tilbage og alene, hvis ikke institutionerne på den ene eller anden måde støtter frivilligt op omkring dem.

Rundt om i landet dukker der mange forskellige former for efterværn frem for at "samle" op på de unge, der har været anbragt, men som endnu ikke har været i stand til at få deres liv ind i rammer, som gør dem i stand til at klare sig selv på en god og værdig måde. Jeg tror, vi kan hente megen inspiration fra de mange unge, som har fortalt om deres liv på døgninstitutioner og familieplejer. Henrik Egelunds bog "Så kommer jeg til et bedre sted" er tankevækkende læsning, og man kommer uvægerlig til at stille spørgsmålet: "Hvordan sikrer vi, at foreningen og vore institutioner konstant er i dialog med omverdenen, så vi får skabt de bedst mulige og mest værdige forhold for vore børn og unge?" De interview, som Henrik Egelund har foretaget, udtrykker de tidligere anbragte børn og unge oplevelser - både positive og negative, og det kan give os en pejling af, hvad børn og unge søger at få tilfredsstillet, når de ikke har kunnet få det i fuldt mål hjemme fra.

Vi må derfor også konstant være opmærksomme på at se institutionerne udefra eller få udefra kommende til at se og høre, hvad dagligdagen

indeholder, for ikke at vi bliver lullet i søvn af ensidige teoretiske tilgange, velkendte rutiner, indarbejdede normer og regler og arbejdsrutiner, som ikke skaber bedst mulige og mest værdige forhold for de børn og unge, som har fået en vanskelig start på livet. Bestyrelsesmedlemmer har netop her en særlig vigtig opgave at være med til at sikre, ud fra den lægmandsfunktion man har, at livet på institutionerne bliver så værdigt og udviklende for børnene og de unge som overhovedet mulig.

Bogen "Du Herlige Land"

En spændende bog om forenings- og børneforsorgens historie.

Prisen for bogen er 95 kr. + ekspeditionsgebyr. Bogen kan bestilles på e-mail KFBU@KFBU.dk eller på KFBU's hovedkontor på tlf. 38 88 36 36.

Ankerpersoner i KFBU

På hovedkontoret har to meget trofaste, dygtige og loyale medarbejdere Kirsten Rigtrup og Anne Mari Sandal valgt at gå på pension efter godt og vel 32 og 27 år som ankerkvinder i bogholderiet. Det betyder naturligvis, at en årelang viden og ekspertise omkring bogholderi og regnskab forsvinder ud af foreningen. En nok så væsentlig side er dog, at der med disse to personers fratreden også mistes en del af den historie, som Kirsten og Anne Mari bærer med sig om KFBU og dens institutioner. Foreningen vil gerne takke jer for jeres store arbejdsindsats, men ikke mindst for jeres loyalitet og medleven i foreningen KFBU igennem mange år.

I hovedbestyrelsen har vi måttet tage afsked med Helge Lundblad, som på grund af 70 års reglen ikke længere kan sidde i hovedbestyrelsen. Helge Lundblad har, igennem de mange år han har siddet i hovedbestyrelsen, været en væsentlig garant for, at vores formål og værdigrundlag er blevet fastholdt og udviklet, så det blev forståeligt og omsætteligt for os andre. Helge Lundblad har haft mange bestyrelsesposter på foreningens institutioner, og vi er taknemmelige for den store arbejdsindsats, du har gjort. Foreningen har ofte trukket på din store viden og erfaring omkring bestyrelsesarbejde, og det er vel ikke for intet, at du er blevet kaldt foreningens ideolog.

Statsautoriseret revisor Jens Østerby fra revisionsfirmaet Deloitte og Touche har gennem mere end 36 år været foreningens revisor, og vi har altid følt, at Jens Østerby ikke bare var foreningens revisor, men også en person der var dybt engageret i hele KFBU's virksomhed. I mange sammenhænge har Jens Østerby stillet sin ekspertise til rådighed både i udvalg, men også i forbindelse med afvikling af kurser for foreningens forstandere og bestyrelsesmedlemmer.

Jens Østerby har selv peget på sin efterfølger Christian Dalmoose Pedersen, og vi er helt trygge ved det valg, du har gjort. Vi ønsker for dig, at du vil nyde dit otium og de mange muligheder og den frihed, du nu har til gøre det, man i arbejds-livet ser frem til.

På Thorshøjgård blev der den 30. august 2001 holdt afskedsfest for Else Plesner, som har opsagt sin stilling som forstander for Thorshøjgård for at nyde sit otium. Else Plesner har tidligere været ansat som forstander på familieinstitutionen Bülowvej og har været forstander på Thors-højgård i 7 år. Else Plesner har været formand for Danske Døgninstitutioner gennem flere år og har også på den måde vist KFBU's ansigt udadtil. Vi ønsker Else Plesner alt godt fremover, og siger dig tak for et godt samarbejde i de mange år, du har været tilknyttet foreningen.

Nye medarbejdere på foreningens hovedkontor og på institutionerne

Som regnskabschef blev Birger Nielsen ansat pr. 1. august 2001, og vi glæder os over, at det er lykkedes at få ansat en person, der har villet påtage sig jobbet at være Kirsten Rigtrups arvtager som leder af bogholderiet og samtidig overtage funktionen som hovedkasserer efter Anne Mari Sandal. Vi føler allerede, du har været i foreningen længe og ser frem til et godt, positivt og langvarigt samarbejde.

Christian Dalmoose Pedersen vil vi gerne byde velkommen og håber, du hurtigt vil føle dig hjemme og indleve dig i de både hårde og bløde værdier, der præger foreningen.

I bogholderiet har der det sidste års tid været nogen udskiftning, og vi kan glæde os over, at der med de sidste ansættelser nu er fuld bemanning i bogholderi- og regnskabsafdelingen. Nyansatte i bogholderi- og regnskabsafdeling er Ann-Mari Velton og Bente Jensen, som vi byder velkommen i foreningen.

I sekretariatet blev Helle Johansen ansat 1. juni 2002 efter at Jette Isgaard rejste udenlands, og Anette Nielsen blev ansat den 1. april 2002, hvis fremtidige job er at varetage de mange forskellig-artede sekretariatsopgaver. Det er et udfordrende og omfangsrigt job, men vi er overbevist om, at det nok skal lykkes. Kirsten Brøndsted, som gik på pension 1. september 2002, har

været en vigtig del af hovedkontoret siden 1977 og har på sin egen måde været af uvurderlig værdi og betydning for foreningen både i forhold til de mangeartede og ofte komplicerede arbejdsopgaver hun har haft, men i lige så høj grad som en vigtig kulturbærer i foreningen. Kirsten Brøndsted er blevet værdsat af rigtig mange mennesker, og det blev også ganske synligt i forbindelse med afskedsreceptionen, hvor der mødte mange venner, bekendte og samarbejdspartnere frem. I foreningen ønsker vi for dig, at du må nyde din nye tilværelse og udnytte den frihed, du nu har fået.

Roland Durup har opsagt sin stilling på Orøstrand afd. Viskinge pr. 1. august 2002, for at arbejde på fuld tid i foreningen. Vi håber med disse nyansættelser, at hovedkontoret også frem-over vil være godt rustet til at løse de mangeartede opgaver, der måtte komme.

På behandlingsinstitutionen Solbjerg blev Susanne Snej Jensen ansat som forstander pr. 1. december 2002. Susanne Snej Jensen har tidligere været ansat som leder af socialcentret på Amager.

Den 1. december 2002 tiltrådte Finn Alring forstanderstillingen på Thorshøjgård. Finn Alring kom fra en stilling som forstander på behandlingshjemmet Kokkedal.

Vi glæder os over det gode samarbejde, vi allerede har med jer og håber, I vil falde godt til i foreningen.

Fra KFBU vil vi gerne sige tak til de lokalbestyrelsesmedlemmer, som nu er stoppet for et stort og veludført arbejde. Vi ved, der bliver lagt mange timer og megen energi i bestyrelsesarbejdet rundt omkring på vore institutioner og uden disse mange personers frivillige indsats, ville vores forening være meget fattigere.

Institutioner

Hovedkontor

Dronningensvej 4, 2.

2000 Frederiksberg

Administrationschef

John E. Hansen

KFBU Administration

Tlf.: 38 88 36 36

Giro nr. 5 02 28 78

Telefax: 38 88 03 13

E-mail: KFBU@KFBU.dk

Hjemmeside: www.kfbu.dk

Familieplejen i KFBU

Tlf.: 38 88 68 68

Telefax: 38 88 03 13

E-mail: familieplejen@kfbu.dk

Regnskabsafdeling

Inge Hegaard

Bente Jensen

Birger Stenå Nielsen

Søren Sørensen

Ann-Mari Velton

Sekretariat

Anette Nielsen

Helle S. Johansen

Information

og udvikling

Roland Durup

Familieplejen i KFBU

Lisbeth Andersen

Inger Houengaard

Jytte Joensen

Hanne Sattrup

Annegrete Theut

Revisor

Statsaut. revisor

Christian dalmose Pedersen

Deloitte & Touche

Statsautoriseret Revisionsaktieselskab

H. C. Andersens Boulevard 2

1553 København V

Tlf.: 33 76 33 18

Telefax: 33 76 39 77

E-mail: cdalmosepedersen@deloitte.dk

Bestyrelse

Mark Thorsen, formand

Tjørnebakken 19

2800 Kgs. Lyngby

Johs. Morre Pedersen,

næstformand

Skæring Hedevej 74

8250 Egå
Hanne Hansen
Gærdesangervej 16
2630 Taastrup
Thomas Hjørdem
Vinrankevej 4
2900 Hellerup
Gyrite Madsen
Upsalagade 23
2100 København Ø
Lise Møllerup
Gøngesletten 13
2950 Vedbæk
Hans Raahauge
Jagtvej 204, st.tv.
2100 København Ø
1. suppleant
Inge-Bente Werenskjold
Landlyst Vænge 164
2635 Ishøj
2. suppleant
Hans Jørgen Boyen Rasmussen
Hortensiavej 10
1857 Frederiksberg C

Nyttige adresser
FAMILIEPLEJEN I KFBU
Dronningensvej 4, 2.
2000 Frederiksberg
Tlf.: 38 88 68 68
Telefax: 38 88 03 13
E-mail: familieplejen@kfbu.dk
Leder: Hanne Sattrup

BØRNEHAVEN
LYKKESHOLM
Søgårdsvej 20
2820 Gentofte
Tlf.: 39 65 11 35
Leder: Evelyn Andersen
Normeret til 83 børn
Overenskomst med
Gentofte kommune
Bestyrelse:
Pernille Brodersen, formand*
Hans Raahauge*
Jacob Hansen, forældrerepr.
Pernille de Neergaard,
forældrerepr., næstformand
Dorte Villadsen, forældrerepr.

VUGGESTUEN
CHR. X's ALLÉ
Chr. X's Allé 172
2800 Lyngby
Tlf.: 45 87 01 22
E-mail: vg.chr@kgslyngby.dk
Leder: Marianne Dinesen
Normeret til 44 børn
Overenskomst med Lyngby-Taarbæk kommune
Bestyrelse:
Minna Siegumfeldt, formand*
Lars Lindahl, næstformand*
Beate Falk-Hansen, Lyngby-Taarbæk kommune
Carina Andersen, forældrerepr.
Elin Nørgård Kracht,
forældrerepr.
Louise Lindholst, forældrerepr.

SKODSBORG
OBSERVATIONS-

OG BEHANDLINGSHJEM

Strandvejen 130
2942 Skodsborg
Tlf.: 45 80 32 52
Telefax: 45 80 37 53
E-mail: skodsobh@post.tele.dk
Forstander:
Charlotte Guldberg Christmas
Normeret til 20 børn (0-6 år)
Overenskomst med Københavns kommune
Lokalbestyrelse
Lise Møllerup, formand*
Kirsten Bruun Jensen,
næstformand*
Thomas Hvid Münchow*
ledig
ledig

OPHOLDSSTEDET

PAIDEIA

Grønagervej 4, Varpelev,
4652 Hårlev
Tlf.: 56 57 99 89
Leder: Lone Boll
Normeret til 7 børn
Godkendt af Roskilde Amt
Bestyrelse:
Inge-Bente Werenskjold,
formand*
Gyrite Madsen, næstformand*
Poul Arne Nielsen*
ledig*

FAMILIEINSTITUTIONEN BETHESDA

Bethesdavej 31
8200 Århus N
Tlf.: 86 16 76 77
Telefax: 86 16 76 86
E-mail: bethesda.post.her@aaa.dk
Hjemmeside:
www.aaa.dk/bethesda
Forstander: Henrik Ernst
Normeret til 28 beboere
Overenskomst med Århus amt
Bestyrelse:
Johs. Morre Pedersen,
formand*
Inge Schmidt, næstformand*
Pia E. Pedersen*
Per Hovgaard, Århus amt
Mette Christensen,
Århus kommune

FAMILIEINSTITUTIONEN BÜLOWSVEJ

Bülowsvej 22
1870 Frederiksberg C
Tlf.: 33 24 65 03
Telefax: 33 24 65 99
E-mail: fib@os.dk
Hjemmeside: www.sitecenter.dk/ fam.insti.bulowsvej
Forstander: Niels Grube
Normeret til 19 døgnpladser og 12 familier i værkstedet
Overenskomst med Frederiksberg kommune
Bestyrelse:
Peter Harrit, formand*
Benny Grubak, næstformand*
Elisabeth Sievers*
Mette Strøm*
Gitte Schwarck, Frederiksberg kommune

KFBU's BØRNE- OG

FAMILIECENTER

HOSTRUPHØJ

Socialpædagogisk opholdssted og dagbehandling
Kontor: Wilh. Jensensvej 28 A 9500 Hobro
Tlf.: 98 52 06 88

Telefax: 98 52 04 20
E-mail:
kfbu-hobro@mail.tele.dk
Leder: Sven Bang
Normeret til 8 døgnbørn og
5 dagbørn
Godkendt af Nordjyllands amt
Lokalbestyrelse:
Johs. Morre Pedersen, formand*
Jens Verner Pedersen*
Eva Degn Thomsen*
Birgit Søndergaard,
næstformand, Hobro kommune
Aase Bjerrum, Hobro kommune

BEHANDLINGS-
HJEMMET HVIDBORG
Neergårds Allé 6
2650 Hvidovre
Tlf.: 36 78 00 12
Telefax: 36 77 07 47
E-mail: hvidborg@kbhamt.dk
Hjemmeside: www.hvidborg.dk
Forstander: Peter Brøndsted
Normeret til 16 døgnbørn og 14 dagbørn (i den skolepligtige alder)
Overenskomst med Københavns amt
Lokalbestyrelse:
Fl. Cramer-Larsen, formand*
Thomas Hjørdem*
Inge-Lise Lyster*
Peter Lougart, Københavns amt
Helle M. Adelborg, Hvidovre kommune

SKOLE- OG
BEHANDLINGS-
HJEMMET ORØSTRAND
Orø, 4300 Holbæk
Tlf.: 59 47 00 04
Telefax: 59 47 08 25
E-mail: post@orostrand.dk
Hjemmeside:
www.orostrand.dk
Forstander: Troels Lohmann
Normeret til 36 børn (7-12 år)
Overenskomst med
Københavns kommune
Lokalbestyrelse:
Mark Thorsen, formand*
Jytte Blomberg*
Karina Høifeldt*
Kim Wolstrup, næstformand,
Holbæk kommune
ledig

SKOLEHJEMMET SKOVLY
Langhaven 18
2950 Vedbæk
Tlf.: 45 89 02 47
Telefax: 45 89 37 31
E-mail: skovly@kbhamt.dk
Forstander: Poul Andersen
Normeret til 16 døgnelever, 8 dagelever og 4 efterværnselever
Overenskomst med
Københavns amt
Lokalbestyrelse:
Sven Herting, formand*
Kim Alex Jacobsen*
Hans Raahauge, næstformand*
Bent Lundberg,
Københavns amt
Maria Elmo Andersen, Søllerød kommune

BEHANDLINGS-

HJEMMET SOLBJERG

Sdr. Fasanvej 16
2000 Frederiksberg
Tlf.: 38 88 13 40
Telefax: 38 34 27 67
E-mail: Solbjerg-KFBU@vip.cybercity.dk
Forstander: Susanne Snej Jensen
Normeret til 16 børn (6-12 år)
Overenskomst med Frederiksberg kommune

Bestyrelse:

Hans Raahauge, formand*
Lene Borrbom*
Ulla Skern*
Jens Østerby*
Gitte Schwarck, Frederiksberg kommune

SKOLE- og BEHANDLINGS- HJEMMET SOLHJEM

Hasselvej 2
4690 Haslev
Tlf.: 56 31 21 19
Telefax: 56 31 21 13
E-mail: post@solhjem.dk
Hjemmeside: www.solhjem.dk
Forstander: Niels Stage
Normeret til 26 børn (i den skolepligtige alder)
Overenskomst med
Københavns kommune
Lokalbestyrelse:
Hanne Hansen, formand*
Gutte Jensen*
Per Udesen*
Erik Bondo, Haslev kommune
ledig

UNGDOMSHJEMMET THORSHØJGÅRD

Pedersborgvej 20
2635 Ishøj
Tlf.: 43 32 64 00
Telefax: 43 71 09 17
E-mail: thorshoejgaard@kbh.amt.dk
Hjemmeside:
www.thorshoejgaard.dk
Forstander: Finn Alring
Normeret til 25 døgnelever
og 4 dagelever
Overenskomst med
Københavns amt
Lokalbestyrelse:
Hanne Hansen, formand*
Niels Steensgaard,
næstformand*
ledig*
Mogens H. Hansen,
Københavns amt
Hanne Riisgaard,
Ishøj kommune

BEHANDLINGSSTEDET FRYDEKÆR

Brentedalen 130
2635 Ishøj
Tlf.: 43 52 52 15
Telefax: 43 52 52 50
E-mail:
dorthe.forsberg.frydekaer@post.tele.dk
Forstander:
Dorthe Forsberg Olesen
Normeret til 13 klienter
Lokalbestyrelse:
Niels Steensgaard, formand*
Inge-Bente Werenskjold,

næstformand*
Laila Ditlev*
Kirsten Fangel Pedersen*
OPHOLDSSTEDET
”DEN GL. BRUGS”
Strøbjergvej 26, Skævinge
3600 Frederikssund
Tlf.: 48 28 41 01
E-mail: dengamlebrugs@post.dk
Hjemmeside: www.sitecenter.dk/ dengamlebrugs
Leder: Palle Rose
Normeret til 6 elever
Intern skole er tilknyttet
Godkendt af Frederiksborg amt
Bestyrelse:
Anne Grethe Pedersen,
formand*
Tage Bechmann, næstformand*
Karin Birkmand*
Mogens Parning*
Eva Schmidt*

UNGDOMSHØJSKOLEN SØNDBJERGÅRD
Aggerholmsvej 19, Hvidbjerg
7790 Thyholm
Tlf.: 97 87 50 11
Telefax: 97 87 50 91
E-mail: sbg2000@worldonline.dk
Hjemmeside:
www.soendbjerggaard.dk
Forstander: Kurt Kristiansen
Normeret til 14 elever
(18-25 år)
Godkendt af Ringkøbing amt
Lokalbestyrelse:
Christian Kjær, formand*
Anse Leroy*
Svend Nørbjerg, næstformand*
Johs. Morre Pedersen*
Peter Gade, Thyholm komm.

AALBORG SOCIALPÆDAGOGISKE SEMINARIUM
Odinsgade 21
9000 Aalborg
Tlf.: 96 31 45 50
Telefax: 96 31 45 70
E-mail: aalborgspsem@
 aalborgspsem.dk
Hjemmeside:
www.aalborgspsem.dk
Rektor: Birthe Marie Pilgaard
Bestyrelse:
Peter Leonhardt, formand*
Peter Hvid Jensen*
Bente Høj Jensen*
Preben Buchholt*
ledig*
Ole Flyvbjerg, Nordjyllands amt
Dorte Rugholt, Aalborg komm.
Dorthe Kræmmergaard, Kommuneforeningen i Nordjyllands amt

SKOVTOFTE SOCIALPÆDAGOGISKE
SEMINARIUM
Hummeltoftevej 145
2830 Virum
Tlf.: 45 85 25 11
Telefax: 45 85 83 82
E-mail:
skovtofesem@skovtofesem.dk
Hjemmeside:
www.skovtofesem.dk
Rektor: Bent Jørgensen
Bestyrelse:
Jens Hallin, formand*

Karsten Andersen*
Aage Schøbel*
Anette Fabrin*
Uni Isenstein, Lyngby-Taarbæk komm., næstformand
Janne Bjødstrup, Københavns amt
Jesper Andersen-Rosendal, Foreningen af kommuner i Kbh.s amt

Tjek-punkt
- opsøgende gadearbejde
Mysundegade 26, st.
1668 København V
Tlf.: 33 25 00 60
Telefax: 33 23 22 19
E-mail:
tjek-punkt@worldonline.dk
Leder: Jeannie Hegstrup
Bestyrelse:
John E. Hansen, formand*
Thomas Hjørdem,
næstformand*
Margot Lieberkind*
Tove Porsholt Andersen*

UNGDOMSBOLIGER
Sankt Mikkel Allé 51, Tåstrup
Udslusningsboligen Birkelund (Frydekær), Skippergårdsvej 6, Moseby, Falster

FERIEEJENDOM
Aggerbo v/Søndbjerg
Henvendelse om udlejning til KFBU.

* bestyrelsesmedlemmer
udpeget af KFBU.

Forretningsføreraftaler
UNNERUP
EFTERSKOLE
Stokkebrovej 31-33
3210 Vejby
Tlf.: 48 70 54 14
Telefax: 48 70 53 83
E-mail: unnerup@mail.tele.dk
Forstander: Søren Helkov

FAMILIEPLEJEN FOR BØRN OG UNGE
Jyllingevej 59, 1.
2720 Vanløse
Tlf.: 38 76 06 80
Telefax: 38 76 06 99
E-mail: fabu@fabu.dk
Ledende kurator: Finn Voss
BEHANDLINGS-
HJEMMET
EGELUNDSHuset
Egelundsvej 10
3630 Jægerspris
Tlf.: 47 56 56 80
Telefax: 47 56 56 81
E-mail: mail@egelundshuset.dk
Forstander: Torben Olsen

MÅLØVGÅRD
Postbox 79

2760 Måløv
 Tlf.: 44 97 23 35
 Telefax: 44 64 39 79
 E-mail: maaloevgaard@kbhamt.dk
 Forstander: Tinne Kjær
 FAMILIEPLEJEN
 SLAGELSE
 ”Skovsøgård”
 Skovsøvej 10, 1.
 4200 Slagelse
 Tlf.: 58 52 78 30
 Telefax: 58 52 00 36
 E-mail:
 fs@familieplejen-slagelse.dk
 www.familieplejen-slagelse.dk
 Ledende kurator: Kai Hansen

KFBU's regnskab 2001 i nøgletal

Balance pr. 31. december 2001

Aktiver	2001	2000		
	t.kr.	t.kr.		
Likvide midler		13.758	9.752	
Debitorer	7.617	6.676		
Omsætningsaktiver i alt		21.375	16.428	
Institutionernes inventar		210	210	
Ejendomme *)	171.812	163.423		
Langfristet lån	1.255	1.255		
Anlægsaktiver i alt	173.277	164.888		
Henlæggelser	10.287	10.715		
Aktiver i alt	204.939	192.031		

*) (Offentlig ejendomsvurdering pr. 1.1.2001 andrager 181 mio.kr.)

Balance pr. 31. december 2001

Passiver	2001	2000	t.kr.	t.kr.
Diverse kreditorer	12.389	8.451		
Forudbetalinger	8.464	6.903		
Kortfristet gæld i alt	20.853	15.354		
Lån i kreditforeninger	36.047	35.409		
Offentlige lån	11.740	11.905		
Lån i pengeinstitutter	93	1.248		
Langfristet gæld i alt	47.880	48.562		
Henlæggelser	10.287	10.715		
Kapitalkonto	125.919	117.400		
Egenkapital	136.206	128.115		
Passiver i alt	204.939	192.031		

KFBU's regnskab 2001

Indkomne gaver i 2001

Københavns Kommunes Legatkontor 1.880

Lions Club, Lystrup 45.000

Børnesagens Fællesråd *) 38.200

Børnehjemmet Bethlehems Fond 40.000

Gaver i alt 125.080

De indkomne gaver i år 2001 er dels givet til foreningens virksomhed, dels til konkrete aktiviteter på foreningens institutioner og projekter.

*) Tilskud fra julekollekten, kr. 38.200,00 - modtaget fra Børnesagens Fællesråd, er anvendt til foreningens udslusningsbolig Birkelund på Falster.

Institutionernes drift

Udgifter

Løn	77%	119.847.000
Fødevarer	3%	4.608.000
Div. elevudgifter	5%	8.248.000
Administration	3%	5.440.000
Ejendomsudgifter	10%	16.341.000
Andre udgifter	2%	3.688.000
	100%	158.172.000

KFBU's øvrige virksomhed

Årsregnskab kan rekvireres ved henvendelse til hovedkontoret

Udgifter

Administration	28%	3.590.000
Familieplejen	17%	2.146.000
Udviklingsopgaver	2%	293.000
Ejendommens drift		
inkl. opholdssteder	53%	6.630.000
100%		12.659.000

Indtægter

Administration	22%	2.944.000
Familieplejen	17%	2.194.000
Tilskud udvikling	4%	551.000
Ejendommens drift		
inkl. opholdssteder	57%	7.418.000
100%		13.107.000

KFBU's aktiviteter

1.	FAMILIEPLEJEN I KFBU, Frederiksberg	38 88 68 68
2.	BØRNEHAVEN LYKKESHOLM, Gentofte	39 65 11 35
3.	VUGGESTUEN CHR. X's ALLÉ, Kgs. Lyngby	45 87 01 22
4.	SKODSBORG OBSERVATIONS- OG BEHANDLINGSHJEM, Skodsborg	45 80 32 52
5.	OPHOLDSSTEDET PAIDEIA, Hårlev	56 57 99 89
6.	FAMILIEINSTITUTIONEN BETHESDA, Århus	86 16 76 77
7.	FAMILIEINSTITUTIONEN BÜLOWSVEJ, Frederiksberg	33 24 65 03
8.	KFBU's BØRNE- OG FAMILIECENTER, HØSTRUPHØJ, Hobro	98 52 06 88
9.	BEHANDLINGSHJEMMET HVIDBORG, Hvidovre	36 78 00 12
10.	SKOLE- OG BEHANDLINGSHJEMMET ORØSTRAND, Holbæk	59 47 00 04
11.	SKOLEHJEMMET SKOVLY, Vedbæk	45 89 02 47
12.	BEHANDLINGSHJEMMET SOLBJERG, Frederiksberg	38 88 13 40
13.	SKOLE- OG BEHANDLINGSHJEMMET SOLHJEM, Haslev	56 31 21 19
14.	UNGDOMSHJEMMET THORSHØJGÅRD, Ishøj	43 32 64 00
15.	BEHANDLINGSTEDET FRYDEKÆR, Ishøj	43 52 52 15
16.	UNGDOMSHØJSKOLEN SØNDBJERG GÅRD, Thyholm	97 87 50 11
17.	DEN GL. BRUGS, Frederikssund	48 28 41 01
18.	AALBORG SOCIALPÆDAGOGISKE SEMINARIUM, Aalborg	96 31 45 50
19.	SKOVTOFTE SOCIALPÆDAGOGISKE SEMINARIUM, Virum	45 85 25 11
20.	UNGDOMSBOLIGER, Tåstrup	43 32 64 00
21.	UDSLUSNINGSBOLIGEN BIRKELUND, Horbelev	
22.	FERIEEJENDOM AGGERBO, Thyholm	38 88 36 36
23.	TJEK-PUNKT, København	33 25 00 60
24.	UNNERUP EFTERSKOLE, Vejby	48 70 54 14
25.	BEHANDLINGSHJEMMET EGELUND SHUSET, Jægerspris	47 56 56 80
26.	MÅLØVGÅRD, Måløv	44 97 23 35
27.	FAMILIEPLEJEN SLAGELSE, Slagelse	58 52 78 30
28.	FAMILIEPLEJEN FOR BØRN OG UNGE, Vanløse	38 76 06 80